

J tal dia farà un any

A través de l'agost

1 L'agost ha passat entre vacança i vacança. A

l'agost, la gent agafa una mena de tremolí i es dedica a fer vacances amb inusitada energia. No sé per quines raons, hom considera que les vacances de l'agost són molt més vacances que les dels altres mesos. I, per tant, hom es llança a la carretera, carregat de maletes i melons en fresc. És per això que les carreteres han conegut un moviment desficiat, una inflació automobilística enorme, excessiva. Els que han afirmat, amb l'acostumat èmfasi patriòtic, que el país anava sobre rodes, no s'han pas equivocat del tot. I és que la gent, per comptes de tirar-se al carrer, s'ha tirat a la carretera.

2 Els estrangers també s'han extralimitat. S'han dedicat a la invasió literal del país, habillats amb barrets de palla. Els estrangers, que són d'una gran despreocupació i liberalitat en qüestions de vestuari, conserven una afeció inaudita pel barret de palla. Els estrangers es van aprendre de memòria allò de que «Spain» és diferent i, ara, vénen a comprovar si encara és ben igual que com quan era diferent. I, en veure que, efectivament, encara és tan diferent, se'n fan creus i ho expliquen als seus parents en llargues postals i cartes.

De fet, els estrangers són una gent molt despreocupada i sempre havien portat molts mals de cap a les autoritats per la seva forma de vestir liberal i espitregada. Però des que el país s'ha dedicat a obrir-se, en un sentit general i oficial, les coses han canviat d'una manera considerable. Si no fos pel barret de palla, seria difícil distingir un turista d'un indígena. Aquest any, el negoci l'han fet les cases de barrets de palla. Progressem.

3 De fet, les vacances converteixen el més d'agost en una situació extraordinàriament dispersa. A l'agost no hi ha cap més notícia que no siguin festivals i accidents. Els polítics, s'emporten la feina a casa i, és clar, tot plegat resulta minso i ensopit.

Els polítics que estiuegen a muntanya, a vegades els arreplega alguna tamborinada i tornen als ministeris moixos i capficats. En canvi, els polítics de platja, s'omplen els ulls d'informacions destapades i emprenen el retorn tenyits d'indicis liberals. Per això, es parla tan de la «tardor calenta», o sigui conflictiva: és que els punts de vista de les autoritats, tenen enfocaments diversos. Sempre ho ha-

viem sentit dir, i ara es demostra, que el mar i la muntanya són oposats i conflictius. A no ser que la mar es faci un xic ençà i la muntanya un xic enllà i es trobin al mig del pla i de l'amor formin la cabana que és l'Empordà, tots som pops.

4 Les úniques notícies una miqueta vives, han estat les portugueses. Els portuguesos, com de costum des de fa una temporada, inquieten el panorama europeu. A Portugal mentre hi va haver el senyor Oliveira, que era un catedràtic que se les sabia totes, tot va anar la mar de bé, sobretot pels que deien que tot anava la mar de bé, és clar. Però des que al senyor Oliveira se li va plegar la gandula i es va accidentar lamentablement, Portugal va entrar en un procés d'acceleració revolucionària. El senyor Caetano, que ara pren les aigües al Brasil, va intentar fer una política de continuïtat salazarista. Però un salazarisma sense Salazar és com el cafè sense cafeïna. I va passar el que va passar.

En realitat, si els militars no s'haguessin tornat socialistes, tot hauria anat com una seda. Però amb els militars infiltrats de socialisme, el carro va començar a anar pel pedregar. I així estan com estan: confosos, embolicats, preocupats i comunistes. Amb tota aquesta barreja, Portugal ja no serà mai més Portugal: país de fados, de saudades, de reis exiliats i guerres colonials, que, mirades de lluny, sempre han resultat un pèl romàntiques. Mentre Portugal dormia, Europa descansava. Quan Portugal s'ha despertat, Europa ha deixat de reposar. Dóna la impressió que a la mare Europa, li ha sortit un ull de poll.

5 De moment, tot són bones notícies. Resulta, doncs, que tots els terratrèmols, huracans, inundacions i revoltes, passen a l'estranger. En contemplar tanta desgràcia, que la ràdio i la televisió tenen el costum d'informar puntualment, hom se n'alegra de no ser estranger. Ser estranger, com es pot fàcilment comprovar, vol dir estar exposat al terratrèmol sobtat, a l'huracà impetuós, a la revolució impensada. Ser nacional vol dir una altra cosa. Vol dir estar exposat a la inauguració. Això sí que ho tenim: la inauguració diària, puntual, irrefutable d'alguna mena d'obra important. No és pas per presumir, però el fet és que aquí s'inaugura molt i molt bé. Les autoritats, que són d'una habilitat inqüestionable,

LIBRERIA
ENCUADERNACION
A Clavé, 36 · Telef 870 04 32
Granollers

